

Kniha Daniel — třicet dva

Od lvů ke klamu: Hluboké ponoření do Daniel 6 a proroctví o době konce

Jeff Pippenger

2023-12-27

Šestá kapitola knihy Daniel je třetí linií v prvních šesti kapitolách Daniela, která přímo předkládá znázornění krize nedělního zákona. Ve třetí kapitole Nebúkadnesarova zlatá socha a tři mládenci představují prapor, který je vztyčen a který spatřuje celý svět.

Potom král Nebúkadnesar poslal, aby shromáždili knížata, místodržitele, hejtmany, soudce, pokladníky, rádce, šerify a všechny vládce provincií, aby přišli k posvěcení sochy, kterou král Nebúkadnesar dal postavit. Daniel 3,2.

Ve třetí kapitole tři důstojní muži odmítli se poklonit a jejich čin na ně přivedl pronásledování ohnivé pece, zatímco Daniel v šesté kapitole se třikrát denně klaní a jeho čin na něj přivedl pronásledování lví jámy. Řádek po řádku představují pronásledování zákona o neděli jako rozhodnutí bohoslužby, které již v obou případech věrní učinili. Ti, kdo jsou představeni spojením tří a jednoho, jež symbolizuje sto čtyřicet čtyři tisíc, jsou zakotveni v pravdě dříve, než přijde otřesení pronásledování.

„Anděl řekl: ‚Zapři sám sebe; musíte kráčet rychle.‘ Někteří z nás měli čas přijmout pravdu a postupovat krok za krokem, a každý krok, který jsme učinili, nám dal sílu učinit další. Nyní je však čas téměř u konce, a čemu jsme se učili po léta, tomu se oni budou muset naučit během několika měsíců. Budou se také muset mnoho věcí odnaučit a mnohému se znovu naučit. Ti, kdo nechtějí přijmout znamení šelmy a jejího obrazu, až vyjde nařízení, musí již nyní mít rozhodnost říci: Ne, nebudeme mít zřetel k ustanovení šelmy.‘ Early Writings, 68.

V páté kapitole se nedělní zákon vztahuje k závěru pozemské šelmy a k soudu přinesenému nepřáteli, kteří přišli skrze zeď.

Tej noci byl Belsazar, král Chaldejců, zabit. A Méd Dareios přijal království, maje asi dvašedesát let. Daniel 5,30.31.

V šesté kapitole je rozpoznáno zapečetění Božího lidu, znázorněné tím, že byla na lví doupeč přiložena králova pečeť.

I byl přinesen kámen a položen na otvor jámy; a král jej zapečetil svým vlastním pečetním prstenem i pečetním prstenem svých velmožů, aby předsevzetí ohledně Daniele nebylo změněno. Daniel 6,17.

Všechny tři linie společně přispívají k charakteristikám korouhve, která je pozdvižena v oblaku během hodiny velikého zemětřesení v jedenácté kapitole Zjevení.

A uslyšeli veliký hlas z nebe, který jim řekl: Vystupte sem. I vstoupili na oblaku do nebe, a jejich nepřátelé je spatřili. A v tu hodinu nastalo veliké zemětřesení a desátá část města padla, a

při tom zemětřesení bylo pobito sedm tisíc mužů; a ostatní se polekali a vzdali slávu Bohu nebes. Zjevení 11,12.13.

Šestá kapitola knihy Daniel označuje zapečetění Božího lidu, avšak konkrétněji se zabývá potrestáním spolku „satrapů, místodržitelů a knížat, rádců i vojenských velitelů“, kteří podvedli krále, aby usmrtil Daniela. Oklamání krále (symbolu státu) je významným prorockým tématem, obsahujícím několik prorockých svědectví. Na rozdíl od Nebúkadnesara ve třetí kapitole nebo Bělšasara v páté kapitole, kteří si oba až do příchodu krize Daniela a tří svědků nevšímalí, Darióva „přízeň“ vůči Danielovi ještě před krizí označuje odlišné zasazení krize nedělního zákona.

Daniel vynikal nade všemi ostatními dvěma správci a tito tři správci stáli nad sto dvaceti knížaty. Daniel je postaven do protikladu především vůči správcům a knížatům a je upřednostněn nad těmi dvěma, kteří tvoří spolek klamu, představovaný číslem pět (pět pošetilých panen).

Dareios uznal za dobré ustanovit nad královstvím sto dvacet satrapů, kteří měli být nad celým královstvím; a nad nimi tři nejvyšší správce, z nichž Daniel byl první, aby jim satrapové skládali účty a král neutrpěl škodu. Tu byl tento Daniel povýšen nad nejvyšší správce i satrapy, protože v něm byl znamenitý duch; a král zamýšlel ustanovit jej nad celým královstvím. Tehdy nejvyšší správci a satrapové hledali záminku proti Danielovi ve věcech království; ale nemohli nalézt žádnou záminku ani vinu, poněvadž byl věrný a nebyla na něm shledána žádná nedbalost ani vina. I řekli ti muži: Nenalezneme proti tomuto Danielovi žádnou záminku, ledaže ji nalezneme proti němu vzhledem k zákonu jeho Boha. Daniel 6,1–5.

Dareios je použit k znázornění podvodu, který je spáchán proti králi, jenž na konci světa představuje deset králů (Organizaci spojených národů). Tento podvod přispívá k nenávisti, kterou deset králů (Organizace spojených národů) projeví vůči nevěstce (papežství), a která způsobí, že ji „zpusť a obnaží“ a „budou jíst její maso a spálí ji ohněm“.

A deset rohů, které jsi viděl na šelmě, ti budou nenávidět nevěstku a zpusť jí a obnaží, a budou jíst její maso a spálí ji ohněm. Neboť Bůh vložil do jejich srdcí, aby vykonali jeho vůli, aby byli zajedno a odevzdali své království šelmě, dokud se nenaplní slova Boží. A ta žena, kterou jsi viděl, je to veliké město, které kraluje nad králi země. Zjevení 17,16–18.

Organizace spojených národů (sedmé království) zničí papežství, ačkoli mu právě nedávno odevzdaly své království, neboť vládou jen „krátký čas“.

A je sedm králů: pět jich padlo, jeden jest a jiný ještě nepřišel; a když přijde, musí zůstat krátký čas. Zjevení 17,10.

Při nedělním zákoně právě šesté království biblického proroctví, pozemská šelma ze Zjevení třinácté kapitoly (Spojené státy), dokončilo svou vládu sedmdesáti symbolických let, během nichž bylo páté království biblického proroctví, mořská šelma ze Zjevení třinácté kapitoly (papežství), po těch sedmdesát symbolických let Izajáše, kapitoly dvacáté třetí, v zapomnění.

I stane se v onen den, že Týr bude zapomenut po sedmdesát let, podle dnů jednoho krále; po uplynutí sedmdesáti let bude Týr zpívat jako nevěstka. Vezmi harfu, obcházej město, ty nevěstko zapomenutá; libě hrej, zpívej mnoho písní, abys byla připomenuta. A stane se po

uplynutí sedmdesáti let, že Hospodin navštíví Týr, a ona se vrátí ke své mzdě a bude smilnit se všemi královstvími světa na povrchu země. Izajáš 23:15–17.

Při nedělním zákonu začíná vládnout sedmé království biblického proroctví, deset králů (Organizace spojených národů), avšak jen nakrátko, neboť přední král z deseti králů tehdy začíná své dílo, jehož cílem je přinutit celý svět, aby se podřídil struktuře šelmy, která je spojením církve a státu a je symbolizována jako obraz šelmy.

A užířel jsem jinou šelmu, vystupující ze země; a měla dva rohy podobné beránkovým, ale mluvila jako drak. A vykonává všechnu moc první šelmy před její tváří a působí, že země i ti, kdo na ní přebývají, se klanějí první šelmě, jejíž smrtelná rána byla uzdravena. A činí veliká znamení, takže i oheň nechává sestupovat z nebe na zem před zraky lidí, a svádí ty, kdo přebývají na zemi, prostřednictvím těch znamení, která jí bylo dáno činit před zraky šelmy; a říká těm, kdo přebývají na zemi, aby zhotovili obraz šelmě, která měla ránu od meče, a zůstala naživu. Zjevení 13,11–14.

Hlavním prvkem symboliky šelmy ze země (Spojených států), která začíná jako beránek a končí tím, že mluví jako drak, je její mluvení. V prorockém smyslu mluvení označuje činnost zákonodárných a soudních orgánů.

„Promluva národa je jednáním jeho zákonodárných a soudních orgánů.“ Velký spor, 443.

Když Spojené státy poprvé promluvily jako beránek, vydaly Ústavu Spojených států, a tak zřídily zemi útočiště pro ty, kdo prchali před pronásledováním ze strany papežství a evropských králů.

A země pomohla té ženě; země otevřela svá ústa a pohltila řeku, kterou drak vychrlil ze svých úst. Zjevení 12,16.

Na konci sedmdesáti symbolických let šelma země opět promlouvá, avšak tehdy jako drak, když vynucuje nedělní bohoslužbu, která je znamením papežské autority. Když je znamení papežské autority vynucováno, je papežství připomínáno a ona je připomínána tehdy, když je přikázání, na něž se nikdy nemělo zapomenout, prohlášeno za nezákonné zachovávat.

Pamatuj na den sobotní, abys jej světil. Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. Sedmý den je však sobota Hospodina, tvého Boha; nebudeš v něm dělat žádnou práci, ani ty, ani tvůj syn, ani tvá dcera, ani tvůj služebník, ani tvá služebnice, ani tvůj dobytek, ani tvůj příchozí, který je v tvých branách. Neboť v šesti dnech učinil Hospodin nebe a zemi, moře i vše, co je v nich, a sedmého dne odpočinul; proto Hospodin požehnal den sobotní a posvětil jej. Exodus 20,8–11.

Po národním odpadnutí pak následuje národní zkáza a tři mocnosti, které vedou svět k Armagedonu, se spojí.

„Nařízením, které prosadí zřízení papežství v rozporu se zákonem Božím, se náš národ zcela odtrhne od spravedlnosti. Když protestantismus vztáhne svou ruku přes propast, aby sevřel ruku římské moci, když překlene bezednou hlubinu, aby si podal ruce se spiritualismem, když pod vlivem tohoto trojího svazku naše země zavrhne každou zásadu své Ústavy jakožto

protestantské a republikánské vlády a učiní opatření pro šíření papežských nepravd a bludů, tehdy budeme moci vědět, že nastal čas podivuhodného působení satana a že konec je blízko.“ Testimonies, svazek 5, 451.

Když se při nedělním zákoně spojí „protestantismus“ (Spojené státy), „římská moc“ (Vatikán) a „spiritismus“ (Organizace spojených národů), začnou vést svět k Armagedonu, který je znázorněn tak, že nejprve nutí svět přijmout autoritu jednotné světové vlády, sestávající z církve a státu, přičemž církev ovládá tento vztah. Moc zázraků, jichž užívá šelma ze země, nejen působí smilstvo tyrské nevěstky s králi země, ale také vynucuje „mluvení“ celosvětového obrazu šelmy. Podle prorocké definice to znamená, že jednotná světová vláda musí mít zákonodárný orgán (umístěný v New Yorku) a soudní orgán (umístěný v Haagu).

A svádí obyvatele země znameními, která mu byla dána činit před šelmou, a říká obyvatelům země, aby zhotovili obraz šelmě, která měla ránu od meče, a ožila. A bylo mu dáno dát dech obrazu šelmy, aby obraz šelmy i mluvil a způsobil, že budou usmrceni všichni, kdo by se obrazu šelmy neklaněli. A působí, aby všichni, malí i velcí, bohatí i chudí, svobodní i otroci, přijali znamení na svou pravou ruku nebo na svá čela, a aby nikdo nemohl kupovat ani prodávat, leda ten, kdo má znamení nebo jméno šelmy anebo číslo jejího jména. Zde je moudrost. Kdo má rozum, ať spočítá číslo šelmy, neboť je to číslo člověka; a to číslo jest šest set šedesát šest. Zjevení 13,14–18.

Šelma ze země (Spojené státy) oklame celý svět, aby přijal celosvětový obraz šelmy, tentýž obraz, který Spojené státy vytvořily, když vedly k zavedení nedělního zákona a nakonec jej vynutily. Poté zmocní vládu jednoho světa, aby své zákony prosazovala pod hrozbou smrti a/nebo hospodářských sankcí. Oklamání krále Dareia je symbolem oklamání králů, které je v proroctví opakovaně označováno, neboť když šelma ze země začne nutit svět, aby přijal vládu jednoho světa, argumentem používaným k tomu, aby byl svět donucen toto uspořádání přijmout, je to, že proti moci, která rozhněvala národy (islám), musí být vedena celosvětová válka.

Spojené státy prosazují znamení papežské moci, neboť soudy Boží přivedly Spojené státy v období vedoucím k nedělnímu zákonu do takového stavu krize, že bylo nabídnuto řešení, podle něhož by se návratem k bohu katolicismu ukončily narůstající hospodářské těžkosti. Avšak při nedělním zákonu nepřítel, který se vplížil pod nižší hradbu, přináší soud v podobě národní zkázy.

„A tehdy veliký svůdce přesvědčí lidi, že ti, kdo slouží Bohu, jsou příčinou těchto zel. Třída lidí, která vyvolala nelibost nebes, připíše všechny své nesnáze těm, jejichž poslušnost Božím příkázáním je trvalou výtkou přestupníkům. Bude se prohlašovat, že lidé urážejí Boha porušováním nedělní soboty; že tento hřích přivodil pohromy, které nepřestanou, dokud nebude zachovávaní neděle přísně vynucováno; a že ti, kdo předkládají požadavky čtvrtého příkázání, a tím ničí úctu k neděli, jsou buřiči lidu, bránící jeho navrácení do Boží přízně a časného blahobytu. Tak bude zopakováno obvinění, které bylo kdysi vzneseno proti služebníku Božím, a to na stejně dobře podložených důvodech: ‚I stalo se, když Achab spatřil Eliáše, že mu řekl: Ty jsi ten, který uvádí Izraele do zkázy? I odpověděl: Neuvádím Izraele do zkázy já, nýbrž ty a dům tvého otce, tím, že jste opustili Hospodinova příkázání a ty jsi následoval Baaly.‘ 1 Kings 18:17, 18. Jakmile bude hněv lidu podněcován falešnými

obviněními, povedou si vůči Božím poslům způsobem velmi podobným tomu, jakým odpadlý Izrael jednal vůči Eliášovi.“ Velké drama věků, 590.

V „hodině“ „velikého zemětřesení“ ze zjevení, kapitoly jedenácté, zaznívá „třetí běda“ islámu, která je zároveň Sedmou polnicí, a rozhněvá národy. Tento hněv národů proti islámu bude použit k oklamání světa, aby přijal týž prázdný slib, který právě selhal v případě šelmy ze země. Tím prázdným slibem je, že podrobením se autoritě katolicismu, jak je představována znamením papežské autority, ustanou narůstající Boží soudy. Tento slib, již prokázaný jako neúčinný ve Spojených státech, bude poté předložen jako slib panikařícímu světu.

Bude se naléhavě tvrdit, že kdyby se národy světa jen shodly a dovolily ustavit jednotnou světovou vládu za účelem řešení válčení, jež přináší islám, stabilita by se navrátila. Islám je mocnost, která je v Písmu označena jako ta, jež přivádí všechny lidi ke sjednocení proti islámu, avšak toto sjednocení je konečným oklamáním králů.

I řekl jí anděl Hospodinův: Hle, jsi těhotná a porodíš syna a dáš mu jméno Izmael, protože Hospodin vyslyšel tvé soužení. Bude to člověk divoký; jeho ruka bude proti každému a ruka každého proti němu; a bude přebývat tváří v tvář všem svým bratřím. Genesis 16,11.12.

Izmael je duchovním otcem náboženství islámu. Je pravda, že Mohamed, otec islámu, vstoupil do dějin až v sedmém století, avšak dávný doslovný lid je tím, co Bůh používá k představování duchovního lidu v posledních dnech.

Toto praví Hospodin, Král Izraele, a jeho Vykupitel, Hospodin zástupů: Já jsem první a já jsem poslední, a kromě mne není Boha. A kdo jako já bude volat a oznámí to a přede mne to uspořádá, od té doby, co jsem ustanovil dávný lid? A věci, které přicházejí a které mají přijít, ať jim oznámí. Izajáš 44,6.7.

Dříve než se Izmael narodil, bylo mu dáno jméno a byla určena jeho prorocká úloha. Ruce jeho duchovních potomků budou „proti každému člověku a ruka každého člověka“ bude proti „němu“. A na rozdíl od pošetilého učení pokrokového liberalismu Bible učí, že Izmael bude „přebývat v přítomnosti všech svých bratří“. Neasimilují se do kultury kolem sebe, nýbrž ji mnozí odsuzují, protestují proti ní a útočí na ni. Duch Izmaele spočívá v tom, že „on“ bude „divoký člověk“. Představa, že existuje pokojná vrstva islámské víry, nenachází oporu ani v Božím slově, ani v Koránu.

Podvod dvou prezidentů a sto dvaceti knížat v šesté kapitole Danielovy knihy označuje podvod, který bude uveden na deset králů, když budou svedeni k tomu, aby uvěřili, že účelem a naléhavou potřebou zavedení jednotné světové vlády pod kontrolou Říma je čelit stupňující se krizi islámského válečnictví, jež je „třetím Běda“. Jakmile bude vztyčen obraz šelmy a bude mu dáno, aby „mluvil“, svět příliš pozdě zjistí, že záměrem papežství je vypořádat se s těmi, kdo zachovávají sobotu sedmého dne (Daniel), a nikoli s nepřítelem, který se vplížil nehlídanou jižní hradbou.

„Boží slovo varovalo před hrozícím nebezpečím; bude-li toto varování ponecháno bez povšimnutí, protestantský svět pozná, jaké jsou skutečné záměry Říma, teprve tehdy, až bude příliš pozdě uniknout léčku. On tiše roste v moc. Jeho nauky uplatňují svůj vliv v

zákonodárných sborech, v církvích i v srdcích lidí. Vrší své vznešené a mohutné stavby, v jejichž skrytých zákoutích se budou opakovat jeho dřívější pronásledování. Nenápadně a nepozorovaně posiluje své síly, aby prosadil své vlastní cíle, až nastane čas udeřit. Po čem touží, je jen výhodné postavení, a to se mu již poskytuje. Brzy uvidíme a pocítíme, jaký je záměr římského živlu. Kdokoli uvěří Božímu slovu a bude je poslouchat, přivolá si tím pohanu a pronásledování.“ The Great Controversy, 581.

Klam Spojených národů, jenž je uskutečňován papežstvím a vyvolává pomstu jejich srdcí, je v Písmu často znázorněn a příběh o Dareiovi je předním příkladem této pravdy. Je to klam, který je nejprve uskutečněn ve Spojených státech a poté zopakován nad světem. Tato pravda je rozpoznána v příběhu o Eliášovi a Jezábel, potom znovu v příběhu o Janu Křtiteli a Herodiadě, stejně jako v ukřižování Krista. Podněcování národů k hněvu prostřednictvím islámu je úskok, jehož užívá papežská moc a který jí poskytuje výhodné postavení k útoku na zachovavatele soboty po celém světě.

První zmínkou o islámu je uvedení Izmaele do Písma; a úloha, která je islámu přiřčena na konci světa — totiž uvést svět do všeobecné paniky, aby přijal jakýkoli návrh jako řešení — je tím, co umožňuje uskutečnění tohoto podvodu. Právě tento podvod podněcuje Organizaci spojených národů (deset králů), aby naplnila Boží vůli a souhlasila s tím, že odevzdá své království (sedmé království) papežství (šelma).

Klam, který je znázorněn v postavě Dareia a v ostatních prorockých liniích, zahrnuje úlohu islámu rozhněvávajícího národy, konečný důvod, proč je papežství zničeno Organizací spojených národů, a právě tak významně určuje okolnosti obklopující záhadu osmého království, které je z těch sedmi ustanoveno jako hlava moderního Babylóna.

Daniel v jámě lvové představuje velmi složité prorocké znázornění, avšak porozumění je dostupné pouze tehdy, je-li uplatněna metodologie „řádek za řádkem“.

V příštím článku budeme pokračovat v šesté kapitole knihy Daniel.

„Až my jako lid porozumíme tomu, co pro nás tato kniha znamená, bude mezi námi patrné veliké probuzení.“ Testimonies to Ministers, 113.